

Det har imidlertid ført til, at jeg pludselig har gjort den Opdagelse, at jeg med Hensyn til et Forslag staar ganske alene. Det er nemlig først i sidste Øjeblik, at 3—4 Medlemmer af Udvalget have forladt det samme Standpunkt. Det er Forslagene under Nr. 15 og 16. Jeg staar der som det eneste Medlem af Udvalget, der hverken har kunnet tiltræde Vædringsforslaget eller Underænderingsforslaget, og jeg kommer altsaa til ganske kort at motivere hvorfor. Det er ingenlunde, fordi jeg i og for sig mener, at det ikke er rigtigt, at man som Regel har Rejsegods frit med paa sin Billet, men det er, fordi jeg mener, at det er noget, man ikke maa fastslaa for stærkt ved Lov, idet det vil være meget betænkeligt at slaa det fast som noget, der ikke kan forandres, thi det kan blive generende en Gang i Fremtiden; det kan derhos haabe være for meget og for lidt at give Lov til at medtage disse 25 Kilogram gratis. Underænderingsforslaget gaar jo endogsaa ud paa, at det skulde være noget, enhver rejsende havde Lov til, og medens det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) nærmest tænkte paa, at denne Ret skulde tilkomme rejsende, der bruge Rundrejsebilletter, tænkte det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgtreds (Neergaard) nærmest paa 14 Dages Kortene. Disse 14 Dages Kort ere nu imidlertid netop for mig et Bevis paa, hvor vanskeligt det vil være at fastslaa noget saadant. Der er nemlig ikke Tvivl om, at der er forskellige Steder her i Landet, hvor en entreprenant Mand med stor Fordel kunde engagere et Bybud til at rejse mellem Kjøbenhavn og vedkommende Sted, give ham et 14 Dages Kort til 2den Klasse og en god Dagløn og samtidig selv inkassere en ikke ganske lille Avance til Stade for Statskassen. Disse Billetter ere saa billige, at der ikke er Tvivl om, at en saadan Forretning paa forskellige Steder vilde kunne betale sig særdeles godt. Man vil jo nemlig kunne tage for det første 50 Pd. som Rejsegods, og paa den Maade vil han transportere de mest voluminøse af de Ting, han vil have med, og saa vil han i en lille Haandluffert kunne tage de tungeste Genstande. Man vil saaledes kunne faa en ganske antagelig Mængde Bagage med sig og saa den befordret som Ekspresgods betydeligt billigere, end naar de samme Sager forsendtes efter almindelige Ekspresgodstakster. Dette er et Eksempel paa, hvor vanskeligt det vilde være at fastslaa en bestemt Ordning paa dette Omraade, og jeg tror derfor, at hvis man vedtog noget saadant for derved at forhindre, at Kupeerne bleve overshyldte med Rejsegods, vilde det ganske

sikkert gaa, som det gik med Molboerne, der for at slaa Kragen sendte Mandstabet ud i Marken, der saa traadte Seeden ned. Man vil maaste faa Kupe-Rejsegods formindstet, men samtidig vil man blive nødsaget til at afstaafe 14 Dages Kortene. Man vil overhovedet i mange Tilfælde umuliggøre at gaa til ekstraordinært billige Personbilletter, og derfor gælder min Indvending ikke blot Underænderingsforslaget, men ogsaa Vædringsforslaget; jeg anser det nemlig ikke for muligt at definere, hvad vi ikke blot nu, men ogsaa i Fremtiden passende kunne kalde almindelige Billetter, og hvad vi bør kalde ekstraordinære Billetter. Nu har netop et Medlem her sagt: Ja, jeg mener ikke, at frit Rejsegods skal gælde for Abonnementsbilletter, jeg mener, at disse skulle behandles som almindelige Billetter, men derimod finder jeg, at Rundrejsebilletter skulle have samme Ret som ekstraordinære Billetter. Et andet Medlem mente, at 14-dags Billetter ogsaa skulde give samme Ret, altsaa betragtes som almindelige Billetter. Naar man nu, saaledes som jeg, ganske vist har været betænkelig ved i Lovform at fastslaa de meget lave Maksimumtakster, men i øvrigt er af den Mening, at man i mange Tilfælde maa lægge an paa at faa lave Billetpriser for overhovedet at faa Trafikken frem, maa man ikke gerne paa noget Punkt være begrænset deri ved Bestemmelser, der forsøge de Krav, som i saadanne Tilfælde kunne stilles over for Banerne. Jeg er derfor ganske sikker paa, at det vilde være urigtigt ved Lov at fastslaa, at man absolut skal have Ret til at medtage 25 Kilogram, og jeg er saa meget mere imod at fastslaa dette, som det ganske naturligt vilde føre til, at saa bliver 25 Kilogram ogsaa let i Fremtiden Maksimum for, hvad der kan tillades de rejsende at have med sig, og der maa jeg ærlig talt sige, at jeg kunde være tilbøjelig til at tro, at det kunde være rigtigt at gaa endogsaa videre. Erfaringen fra Amerika, hvor man har Lov til at medtage 100 Pund, altsaa 50 Kilogram, gaar ud paa, at i Reglen have Folk ikke op til dette Kvantum, og det er meget sjældent, at de have ud derover; men i de enkelte Tilfælde, hvor de have ud derover, falder det straks i Øjnene, det fører altsaa til, at man i disse enkelte Tilfælde vejer Rejsegods, medens det ellers er Regel, at man ikke vejer Rejsegods, og Publikum faabel som Banerne undgaar derved de Ulemper og den Ulejlighed, som deraf følger. Naar man saa har en tilstrækkelig høj Ekstratakt for Rejsegods ud over de 50 Kilogram, vil man endda kunne faa en ret betydelig Dækning. Rejsegods ud over 25